

Guvernanți, poporul român vă somează: „Ați dus țara într-o direcție greșită!”

18 Octombrie 2021

Înainte de anul de grație 1989, cea mai lungă din România era coada de la carne. După această bornă a istoriei, recordul lungimii i-a revenit reformei. În România, toate regimurile și guvernările post-decembriste au făcut reforme, dar fie le-a ieșit pe dos, fie n-au reușit să le ducă până la capăt. Fostul președinte Ion Iliescu le-a dedicat reformelor chiar și o carte, în 1994, sub titlul: „Revoluție și reformă”.

„Reformiștii” Băsescu, Ponta și Cioloș

Traian Băsescu poate fi socotit președintele cu cele mai mari ambiții reformiste. A vrut să restructureze totul: justiția, educația, sănătatea, sistemul salarial și cel de pensii, Codul muncii, Codul penal, Codul Civil, dialogul social, organizarea administrativă, Constituția și însuși statul. I-a reușit doar extragerea Justiției de sub controlul politic, iar acum se plânge că procurorii nu mai au nicio limită.

Aspirațiile reformiste ale Guvernului Ponta au fost mai... pământene. S-au limitat la refacerea salariilor amputate de guvernul Boc, la regionalizarea instituțiilor centrale, restructurarea Fiscului, înlocuirea Gărzii Financiare cu Direcția Generală Antifraudă Fiscală, la introducerea unor noi taxe și impozite și reducerea altora. În schimb. Ponta & Co. n-au fost capabili să rezolve probleme simple, precum: privatizarea companiilor CFR Marfă și Oltchim sau finalizarea licitației pentru manualele electronice destinate elevilor din ciclul primar. Ce să mai spunem de eșecul răsunător privind construcția de autostrăzi.

Guvernul tehnocrat al lui Dacian Cioloș a preluat mandatul pentru o tranziție politică de un, dar cu ambiții reformiste cât pentru zece mandate. S-a lansat în proiectul reformei administrației, al reducerii hârtiilor și birocrăției, al prioritizării investițiilor și deblocării fondurilor europene, al reindustrializării și așa mai departe, dar n-a fost în stare să construiască măcar un kilometru de autostradă în decurs de un an și s-a făcut de răs în fața națiunii și a opiniei publice internaționale cu campania de achiziție a „Cumînțeniei pământului”.

„Reformele și revoluțiile” regimului Dragnea

„Reformele și revoluțiile” din timpul regimului Dragnea au vizat, în primul rând, slăbirea și încălecarea Justiției, în beneficiul corupției de partid și de stat. Prima „revoluție fiscală” a Guvernului Dăncilă - transferul contribuțiilor de la angajator la angajat - a avut efectul unei dinamite. A lovit doar munca salarială din sectorul privat. Unui număr de 1,2 milioane de angajați le-au fost diminuate salariile, fapt ce a stimulat migrația externă a lucrătorilor români și adâncirea crizei forței de muncă.

În schimb, cea de a doua „revoluție fiscală” a Guvernului Dăncilă poate fi comparată cu o bombă atomică. Efectele ei devastatoare n-au fost doar de moment, ci și de lungă durată, iar numărul „șintelor” distruse este incomparabil mai mare. La foarte scurt timp după adoptarea OUG 114 din decembrie 2018, leul a început să se deprecieze în raport cu principalele valute. Evoluțiile negative de pe piața valutară au dus la scumpirea importurilor, a serviciilor ale căror prețuri sunt calculate în valută, a taxelor, impozitelor și accizelor care sunt raportate la moneda europeană. Pe termen mediu și lung, creșterea neîncrederii în leu a avut consecințe pe piața creditării.

Introducerea „taxei pe lăcomie” a reprezentat o gravă amenințare la adresa sistemului bancar, care s-a văzut condamnat să lucreze în pierdere. Pentru a se salva, marile bănci au decis să își restrângă, drastic, investițiile și să își reducă personalul. În plus, Guvernul Dăncilă a reușit performanța de a crește deficitul bugetar în plină creștere economică.

„Performanțele” Guvernului Cîțu

Guvernul de dreapta condus de Florin Cîțu n-a fost mai prejos de înaintașii săi. A promis reorganizarea companiilor cu capital de stat, reforma marilor sisteme publice și modernizarea statului, consolidarea fiscală, creșterea transparenței bugetare și eficientizarea cheltuielilor publice, reforma sistemului de pensii și așezarea lui pe baza principiului contributivității, reforma sistemului de salarizare din sectorul bugetar și eliminarea sporurilor, reducerea numărului reprezentanților statului în consiliile de administrație și adunările generale ale acționarilor. Niciuna dintre aceste promisiuni n-a fost onorată, singurele „performanțe reformiste” fiind creșterea datoriei publice și un șir lung de conflicte cu colegii de coaliție, soldate cu demiterea guvernului prin moțiuni de cenzură și instaurarea unei lungi crize politice.

Efectele celor trei decenii de „reforme”

Astăzi, trâmbițele partidelor politice angajate în lupta pentru putere dau glas noilor promisiuni reformiste. Autorul celebrei piese de teatru „Ascensiunea lui Arturo Ui poate fi oprită” (apărută în 1941), poetul și dramaturgul german Bertolt Brecht (1898 - 1956),

spunea într-un poem: „Când generalii vorbesc despre pace/ trebuie să ne pregătim de război.

“Parafrazându-l, voi spune: „Când guvernanții români vorbesc despre reforme, pregătiți-vă pentru ce e mai rău.”

Stimați cititori, dacă cercetați sondajele de opinie realizate în cei 31 de ani de reforme post-decembriste, veți constata că sunt extrem de puțini românii care cred că țara merge într-o direcție bună. Ultima cercetare sociologică recent efectuată de IRES arată că 88% din populație consideră că România se îndreaptă într-o direcție greșită.

Rezultatul a peste trei decenii de schimbări, restructurări, „modernizări”, „reforme” și „revoluții” este un conglomerat de crize, disfuncții și nenorociri: criza educației, criza sănătății, înalta degradare a infrastructurii rutiere și feroviare, dispariția flotei naționale, situația falimentară a numeroase companii cu capital de stat, sărăcie, blocaje financiare, insecuritatea cetățeanului și insecuritate socială în rândul a milioane de români, birocrăție, corupție, migrația masivă a forței de muncă, mai ales a lucrătorilor calificați și înalt calificați, o criză sanitară cum nu s-a mai pomenit în istoria țării și bolnavi arși de vii în spitale.

Rezultatul atâtor reforme este și acest stat supraponderal, bugetofag și ineficient, nu doar incapabil să satisfacă nevoile cetățenilor, dar nedrept și abuziv de nenumărate ori față de ei.

Sursa: <https://www.cugetliber.ro/stiri-economie>